

Ordonanța Tribunalului din 10 ianuarie 2013 — MyTravel/Comisia

(Cauza T-403/05 RENV) ⁽¹⁾

(„Acces la documentele instituțiilor — Documente privind o decizie de concentrare anulată de Tribunal — Respingerea cererii de acces — Nepronunțare asupra fondului”)

(2013/C 71/31)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: MyTravel Group plc (Rochdale, Lancashire, Regatul Unit) (reprezentanți: inițial S. Cardell, B. Louveaux, P. Walter și P. Horan, solicitors, ulterior B. Louveaux, P. Walter și P. Horan, solicitors)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial C. O'Reilly și P. Costa de Oliveira, agenți, ulterior P. Costa de Oliveira)

Interveniente în susținerea reclamantei: Regatul Suediei (reprezentanți: inițial A. Falk, C. Meyer-Seitz, C. Stege și U. Persson, agenți, ulterior A. Falk și U. Persson, agenți), Regatul Danemarcei (reprezentanți: C. H. Vang și V. Pasternak Jørgensen, agenți), Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: C. Wissels și J. Langer, agenți), și Republica Finlanda (reprezentanți: J. Heliskoski, agent)

Interveniente în susținerea pârâtei: Republica Federală Germania (reprezentanți: M. Lumma și B. Klein, agenți), Republica Franceză (reprezentanți: E. Belliard, G. de Bergues și A. Adam, agenți) și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: E. Jenkinson și S. Ossowski, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziilor Comisiei din 5 septembrie 2005 [D(2005) 8461] și din 12 octombrie 2005 [D(2005) 9763] de respingere a unei cereri introduse de reclamantă în vederea obținerii accesului la anumite documente pregătitoare ale Deciziei 2000/276/CE a Comisiei din 22 septembrie 1999 prin care o concentrare a fost declarată incompatibilă cu piața comună și cu Acordul privind SEE (cazul IV/M.1524 — Airtours/First Choice) (JO 2000, L 93, p. 1), precum și la documente redactate de către serviciile Comisiei ca urmare a anulării acestei decizii prin Hotărârea Tribunalului din 6 iunie 2002, Airtours/Comisia (T-342/99, Rec., p. II 2585).

Dispozitivul

1. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.

2. MyTravel Group plc suportă jumătate din propriile cheltuieli de judecată efectuate în cauzele T-403/05 și T-403/05 RENV, precum și jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană în cauzele T-403/05 și T-403/05 RENV.

3. Comisia Europeană suportă jumătate din propriile cheltuieli de judecată efectuate în cauzele T-403/05 și T-403/05 RENV, precum și jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de MyTravel Group plc în cauzele T-403/05 și T-403/05 RENV.

4. Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Regatul Suediei în cauza C-506/08 P.

5. Regatul Suediei suportă propriile cheltuieli de judecată în cauza T-403/05 RENV.

6. Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Franceză, Regatul Țărilor de Jos, Republica Finlanda și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată efectuate în cauzele C-506/08 P și T-403/05 RENV.

⁽¹⁾ JO C 10, 14.1.2006.

Ordonanța Tribunalului din 14 ianuarie 2013 — Divandari/Consiliul

(Cauza T-497/10) ⁽¹⁾

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Iranului în scopul de a împiedica proliferarea nucleară — Înghețarea fondurilor — Retragere de pe lista persoanelor vizate — Nepronunțare asupra fondului”)

(2013/C 71/32)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Ali Divandari (Teheran, Iran) (reprezentanți: inițial S. Gadhia și S. Ashley, solicitors, D. Wyatt, QC, și R. Blakeley, barrister, ulterior R. Blakeley, S. Zaiwalla și F. Zaiwalla, solicitors, și M. Brindle, QC)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bishop și A. Vitro, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: S. Boelaert și M. Konstantinidis, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC (JO L 195, p. 39), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 668/2010 al Consiliului din 26 iulie 2010 de punere în aplicare a articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 423/2007 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 195, p. 25), a Deciziei 2010/644/PESC a Consiliului din 25 octombrie 2010 de modificare a Deciziei 2010/413 (JO L 281, p. 81), a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 al Consiliului din 25 octombrie 2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului nr. 423/2007 (JO L 281, p. 1), a Deciziei 2011/783/PESC a Consiliului din 1 decembrie 2011 de modificare a Deciziei 2010/413 (JO L 319, p. 71), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1245/2011 al Consiliului din 1 decembrie 2011 de punere în aplicare a Regulamentului nr. 961/2010 (JO L 319, p. 11), și a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului nr. 961/2010 (JO L 88, p. 1), în măsura în care aceste acte îl privesc pe reclamant.

Dispozitivul

1. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
2. Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de domnul Ali Divandari.
3. Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 328, 4.12.2010.

Ordonanța Tribunalului din 11 ianuarie 2013 — Charron Inox și Almet/Consiliul și Comisia

(Cauzele conexe T-445/11 și T-88/12) (¹)

(„Acțiune în anulare — Acțiune în despăgubire — Dumping — Importurile anumitor țevi și tuburi fără sudură, din oțel inoxidabil, originare din Republica Populară Chineză — Taxă antidumping provizorie — Nepronunțare asupra fondului — Taxă antidumping definitivă — Acțiune în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit nefondată”)

(2013/C 71/33)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Charron Inox (Marsilia, Franța) și Almet (Satolas-et-Bonce, Franța) (reprezentant: P.-O. Koubi-Flotte, avocat)

Pârâte: Consiliul Uniunii Europene (reprezențanți: J.-P. Hix, agent, asistat de G. Berrisch și de A. Polcyn, avocați) (cauza T-88/12) și Comisia Europeană (reprezențanți: B. Stromsky și S. Thomas, agenți) (cauza T-445/11)

Intervenientă în susținerea pârâtului Consiliul: Comisia Europeană (reprezențanți: B. Stromsky și S. Thomas, agenți) (cauza T-88/12)

Obiectul

În cauza T-445/11, cu titlu principal, cerere de anulare a Regulamentului (UE) nr. 627/2011 al Comisiei din 27 iunie 2011 de instituire a unei taxe antidumping provizorii la importurile anumitor țevi și tuburi fără sudură, din oțel inoxidabil, originare din Republica Populară Chineză (JO L 169, p. 1), precum și, cu titlu subsidiar, cerere de despăgubire având ca obiect repararea prejudiciului pe care reclamantele pretind că l-au suferit ca urmare a stabilirii unei date de intrare în vigoare imediate a acestui regulament și, în cauza T-88/12, cu titlu principal, cerere de anulare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1331/2011 al Consiliului din 14 decembrie 2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile anumitor țevi și tuburi fără sudură, din oțel inoxidabil, originare din Republica Populară Chineză (JO L 336, p. 6), precum și, cu titlu subsidiar, cerere de despăgubire având ca obiect repararea prejudiciului pe care reclamantele pretind că l-au suferit ca urmare a percepției definitive a taxelor antidumping provizorii impuse prin acest regulament

Dispozitivul

1. Conexează cauzele T-445/11 și T-88/12 în vederea pronunțării ordonanței.
2. Conexează cu fondul excepțiile de inadmisibilitate invocate în cauzele T-445/11 și T-88/12.
3. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului în cauza T-445/11.
4. Respinge acțiunea în cauza T-88/12 ca fiind în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit nefondată.
5. Charron Inox și Almet suportă toate cheltuielile de judecată în cauza T-445/11.
6. Charron Inox și Almet suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene în cauza T-88/12.
7. Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată în cauza T-88/12.

(¹) JO C 290, 1.10.2011.